

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Sagrada Família

Sagrada Família, façana del Naixement de la basílica de la Sagrada Família

Aquest últim diumenge de l'any celebrem la festa de la Sagrada Família de Natzaret. Primer de tot, vull saludar totes les famílies de la diòcesi, amb el desig que la pau i l'amor que Jesús ens porta es faci present a totes les llars. En aquestes celebracions l'Església ens fa entrar en el gran misteri de l'Encarnació, un misteri que ha determinat la història de la humanitat. Déu mateix ha vingut per estar entre nosaltres, ha assumit la nostra naturalesa: «Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills» (Gal 4,4-5).

En assumir tot allò que és humà, Déu ha volgut néixer i créixer en una família. Avui

és, doncs, un dia propici per a contemplar la Sagrada Família i per a reflexionar sobre la família. Déu ens ha creat a imatge seva i ens ha confiat la missió de créixer, multiplicar-nos i omplir la terra. Per a dur a terme aquest pla, l'home i la dona s'uneixen en un projecte comú d'amor, que també està al servei de la vida. Aquest disseny de Déu sobre la família és una vocació, un ideal que demana entrar amb determinació en un camí de conversió del cor i de recerca de la voluntat de Déu. Al mateix temps, es converteix en un testimoni lluminós de l'amor de Déu i de la seva presència enmig del món.

A la nostra societat sembla com si tot anés entrant en crisi: l'economia, la cultura, la religió, les institucions, les admi-

nistracions; també l'individu, el matrimoni, la família. La vida segueix amb un ritme de més o menys intensitat, però és com si vingués una mena d'ensopiment que afecta amplis sectors. Cada cop es llegeix menys, s'escriu menys, es dialoga menys, es pensa menys, es prega menys; cada vegada hi ha més superficialitat i més frivolitat a l'ambient. Al final acabarem expressant tots els continguts i missatges en vídeos d'un minut i mig o en tuits de 240 caràcters. Gràcies a Déu, també hi ha moltes persones inconformistes i que reaccionen, que volen canviar les coses, i això s'esdevé també a tots els àmbits.

Un dels ensenyaments més clars que es desprenen del Nadal és l'esperança. Aquella esperança que l'ésser humà necessita i cerca d'una manera o altra. L'esperança, que no és només una il·lusió, no consisteix en aconseguir les nostres fites, ni respon als interessos propis. Em refereixo a l'esperança que no defrauda, que omple i dona sentit, que conforma un ideal; l'esperança que, en definitiva, és Crist. L'esperança ha d'il·luminar les nostres llars i les nostres famílies. Les famílies han de ser llocs d'esperança, on es formin homes i dones lliures de veritat, amb principis ètics i consciència crítica, amb sentit de responsabilitat en relació amb la vida, que lluitin per aconseguir un món millor i més just, com Déu vol. Les famílies han d'educar els fills en la fe i en l'amor a Déu, transmetent els valors humans i cristians que donen consistència a les seves vides i sostenen la societat.

Avui contemplem la Sagrada Família de Natzaret com un exemple per a les nostres famílies. Ells inspiren les famílies cristianes, i les ajuden a convertir-se en cèl·lules vives de l'Església i de la societat. Demanem també la protecció de Maria santíssima i de sant Josep i els encomanem totes les famílies, especialment les que pateixen dificultats. Que ells ens ajudin a ser transparència de l'amor de Déu, i que a totes les llars regnin l'amor i la concòrdia, la pau i l'alegria. Bon any nou.

ENTREVISTA

Torreciudad i Catalunya

MAITE ARANZABAL

El Cicle Internacional d'Orgue de Torreciudad (Osca) ha arribat a la 25a edició. És l'aportació cultural més important que ofereix aquest Santuari i representa la seva consolidació, amb una fórmula que combina l'orgue amb altres instruments melòdics. «Amb l'orgue procurem cuidar la música i el cant per ajudar els fidels en la seva participació a les celebracions», assegura Maite Aranzabal, organista titular del Santuari de Torreciudad i directora del Cicle.

Què uneix el Santuari de Torreciudad i Catalunya?

Catalunya és el principal emissor dels més de 200.000 pelegrins i visitants que rebem cada any, al voltant d'un 20%. I a la nostra galeria d'advocacions marianes, amb més de 500 imatges de Santa Maria provinents dels cinc continents, 53 n'han arribat en pelegrinatge des de Catalunya.

Per què és important per a la litúrgia l'acompanyament de l'orgue?

L'orgue és capaç de donar ressonància a totes les experiències de la vida humana i, transcendent-la, ens dirigeix a allò diví. Les seves múltiples possibilitats ens recorden la immensitat de Déu. Amb les seves notes mantingudes s'adapta molt bé al cant dels fidels.

Per què l'orgue ajuda a la pregària?

L'orgue crea un ambient que ajuda a pregar. Sovint toco cants eucarístics i marians de fa uns anys, perquè les persones grans els recorden i es commouen. En altres ocasions és la gent jove qui queda impactada amb la grandiositat dels seus sons. És veritat que l'organista, quan acompanya una celebració, està prop de la santedat de Déu, però no deixa de ser un treball professional i pot acabar acostumat-s'hi. En general, l'orgue aporta un clima de recolliment que facilita la connexió amb la dimensió sobrenatural. A Torreciudad busquem constantment això: oferir una experiència personal d'alegre renovació interior.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

Revisions, propòsits i decisions

Som a punt d'acabar l'any. També de començar-ne un altre. Aquests darrers dies de desembre són un bon moment per fer revisions i formular propòsits. El temps d'Advent i la celebració del Nadal, la vinguda de Jesús, el Messies, el Salvador, han pretès mostrar-nos amb força —com diem fa unes setmanes, en començar aquest temps— la tendresa de Déu vers la humanitat, el camí que està disposat a fer al costat nostre i l'esperança que ens ofereix, convidant-nos a caminar pel camí del seu amor i a ser-ne testimonis.

És bo contemplar la pròpia vida amb una actitud de pregària, de reflexió, des del propi afecte i amb valentia. I també reflexionar amb l'espòs, l'esposa, la parella, conjuntament. Atrevir-me a dir com em trobo. A dir-li que segueixo al seu costat, en disposició d'ajuda, des de la fragilitat compartida. També parlar dels fills i compartir amb ells aspectes de la reflexió —de ben segur que tenen coses a dir-nos. Revisar les nostres vides per construir junts esperança de parella, de família, de societat. I, alhora, parlar-ho amb Jesús, posar la vida quotidiana, el que sento, davant d'Ell. Deixar que la seva paraula il·lumini els horitzons vitals i escoltar per descobrir i se-

guir el camí de la benaurança i com l'esperança troba les seves esclertes en el món contemporani. Mirar la pròpia realitat i la familiar no és suficient, però és necessari i imprescindible si després volem adreçar els nostres passos per camins de pau, de veritat i de justícia, en la direcció més propera a allò que Jesús deia i feia. «Així, doncs, com a escollits de Déu, sants i estimats, revestiu-vos de sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingués res contra un altre, perdoneu-vos-ho» (Col 3,12-13).

Feta aquesta reflexió, convé que continuem discernint, cercant respostes, prenent iniciatives, no deixant-nos endur per la rutina. I, per damunt de tot, convé continuar treballant amb esperança i des de l'esperança, perquè Déu passa i torna a passar per les nostres vides i pel món. Revisat l'any que acaba, ens correspon a nosaltres discernir prioritats a l'hora de prendre decisions, perquè l'esperança i l'amor cobreixin nous espais de la nostra vida i del nostre entorn; decisions que ajudin a donar sentit a la vida, que ens apropin a les realitats de dolor i sofriment de tantes persones... i a portar-hi esperança!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Yo vivía en otra dimensión»

El **psiquiatra** vienés, doctor **Viktor Frankl**, padre de la **Logoterapia**, describe la experiencia que vivió en uno de los cuatro campos de concentración nazis en que estuvo internado. Escribió: «... en medio del humillante castigo, muertos de hambre y de frío, casi cadavéricos, un preso dijo: «¡Ah, si nuestras mujeres nos viesan así!»

»Yo recordé el rostro de mi esposa, que me lanzó fuera de aquel infierno, y recuperé las ganas de vivir. La salvación del hombre es **por y para el amor**. Allí estaba yo, en medio del **suplicio** y, aun así, **capaz de entender a Dios** porque podía **contemplar mentalmente el rostro de mi amada**.

»El guarda mandó que todos parasen y yo no le obedecí. En aquel momento **no** estaba en el **infierno**, vivía en **otra dimensión**. Pese a que no había modo de saber con certeza si mi mujer estaba viva o muerta, esto no cambiaba nada: **contemplar mentalmente su recuerdo, su imagen, su presencia... me devolvía la dignidad y la fuerza para seguir.**»

¡Feliz tú que tienes imágenes y vivencias para recordar! ¡Un rostro, a tu madre, a una persona admirada y querida, a alguien que te hizo bien!

El mundo de nuestros hijos necesita lámparas espirituales que les ayuden a encontrar el sentido de sus vidas.

Lectures de la missa diària i santoral

30. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / Sl 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dimarts [1Jn 2,18-21 / Sl 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ † Dimecres [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. □ Dijous [1Jn 2,22-28 / Sl 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Divendres [1Jn 2,29-3,6 / Sl 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinià); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dissabte [1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paülà, dels Estats Units; santa Genoveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-2,8-12 / Sl 147 / Ef 1,3-6,15-18 / Jn 1,1-8 (o bé: 1,1-5,9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilià, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

Perquè els cristians, els qui segueixen altres religions i les persones de bona voluntat promouguin la pau i la justícia al món.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'oli-vera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escolen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànecs de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill».

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havia anunciat els profetes: «Li diran Natzarè».

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,2-6.12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expía sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando rece, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor. Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente.

Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Cuando se retiraron los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, toma al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo». José se levantó, tomó al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes para que se cumpliera lo que dijo el Señor por medio del profeta: «De Egipto llamé a mi hijo».

Cuando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuelve a la tierra de Israel, porque han muerto los que atentaban contra la vida del niño». Se levantó, tomó al niño y a su madre y volvió a la tierra de Israel. Pero al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes tuvo miedo de ir allá. Y avisado en sueños se retiró a Galilea y se estableció en una ciudad llamada Natzaret. Así se cumplió lo dicho por medio de los profetas, que se llamaría nazareno.

Pren el nen amb la seva mare i fuig cap a Egipte

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La primera lectura d'avui, del llibre del Siràcida, constitueix un comentari al quart manament: Honora el pare i la mare. Qui venera el Senyor, honora el pare i la mare. La pietat envers els pares, sobretot en la seva vellesa, perdona els pecats i expia les culpes perquè és expressió de la misericòrdia de Déu envers els febles i necessitats.

La carta als cristians de Colosses ens mou a edificar una vida familiar centrada en el Senyor, on la bondat, la compassió, la paciència, i el perdó... tot ho lliguen i perfeccionen. I és que avui venerem la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep. Enguany, en el cicle litúrgic de l'evangelista Mateu, se'ns reporta un episodi dramàtic de la vida de Jesús: la fugida a Egipte.

A continuació de la visita dels Mags, un àngel del Senyor revela a Josep la intenció assassina d'Herodes Antipas, que vol matar el Messies nascut a Betlem. Josep, Maria i el nen s'han de llevar i fugir a Egipte per salvar la vida del petit i acomplir, a més, el que diu el profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill» (cf. Os 11,1). Jesús és un refugiat i un immigrant! Com tants d'altres al llarg de la història. I és que Jesucrist assumeix la història de la humanitat, amb el seu dolor. Abraham va ser un fugitiu de la seva pàtria i un immigrant a Egipte i Canaan, on s'estableix per indicació de Déu. Jesús va ser també un fugitiu de la seva pàtria i un immigrant a Egipte i a Natzaret, on finalment s'estableix per indicació de Déu.

I Josep obeeix la paraula de Déu expressada tres vegades en somnis: pren el nen amb la seva mare i fuig cap a Egipte, pren novament el nen amb la seva mare i se'n va al país d'Israel i, finalment, es retira a la regió de Galilea i se'n va a viure al poble de Natzaret. Així s'acompleix la paraula dels profetes: «Li diran Natzarè» (Mt 2,21). Josep és un somniador, però no un *somiatruites*, perquè en la perplexitat del somni ell es deixa guiar per la paraula de Déu, que condueix la història a fi de bé.

En l'evangeli de Mateu, la veu dels àngels, dels somnis, i dels profetes ens parla de Déu i de la seva salvació. ¿Ens parem també nosaltres a escoltar la veu de Déu entre nosaltres?

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 29 de desembre, a les 12 h. Presideix la Missa de la festa de la Sagrada Família, a la Catedral.

Dimarts 1 de gener de 2020, a les 12 h. Presideix la Missa de la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu, a la Catedral.

Notícies

L'Escola Montserrat visita el Rebost de Càritas de Rubí. El 21 de novembre, un grup d'alumnes de 3r d'ESO de l'Escola Mare de Déu de Montserrat de Rubí visitaren el Rebost de Càritas de Rubí i varen preparar lots de menjar per a les famílies amb diverses necessitats. D'altres escoles també ho feren. Després varen comentar

l'experiència que els resultà molt positiva.

Recés d'Effetà. Al Centre Penitenciari de Quatre Camins s'ha dut a terme el segon recés d'Effetà. Hi han participat 27 joves presos (20 han estat caminants i 7 servidors). El diumenge 1 de desembre, a les 17 h, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la Missa amb motiu de la clausura del recés.

Vetlla de la Immaculada. El dia 7 de desembre, a les 21 h, Mons. Saiz Meneses amb els altres bisbes de la Província Eclesiàstica va participar en la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a Barcelona. Hi participaren joves de les tres diòcesis.

Missa en ritu hispanomossàrab.

El diumenge 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal, presidí la celebració de la Missa en ritu hispanomossàrab a la parròquia de Sant Pere de Terrassa. En acabar va tenir lloc la benedicció del toc de campanes que a les 12 del migdia, coincidint amb la pregària de l'Angelus, farà sonar cada dia el *Virolai*.

Confirmacions a Canovelles. El diumenge 8 de desembre, a les 12.30 h, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Fèlix de Canovelles i administrà el sagrament de la Confirmació a 3 noies.

Les relíquies del Dr. Guardiet a la Catedral. El dimarts 10 de desembre, la Catedral va acollir una relíquia del beat Josep Guardiet, prevere i màrtir, que havia estat ecònom de la parròquia del Sant Esperit entre els anys 1915-1916. Mn. Joaquim Meseguer, Rector de Sant Pere de Rubí, en feu

entrega a Mn. Fidel Catalán, Rector de la parròquia del Sant Esperit.

Agenda

Concert d'orgue. Aquest diumenge 29 de desembre, a les 18 h, a càrrec de Miquel González a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa com agraïment a Mn. Josep Esplugas, fins ara Rector.

Horari del Pessebre de la Catedral. Els diorames dels pessebres i el pessebre oficial, situats al soterrani de l'atri de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, es poden visitar: de dilluns a divendres, de les 17.30 a les 21 h. Dissabtes, diumenges i festius: de les 11.30 a les 13.30 h i de les 17.30 a les 21 h.

Pregària per la Pau. Dimecres 1 de gener, a les 20 h, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa. Organitzada pel Grup de Justícia i Pau de l'Arxiprestat de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Sagrada Família

En este último domingo del año celebramos la fiesta de la Sagrada Familia de Nazaret. En primer lugar, un saludo a todas las familias de la diócesis, con el deseo de que la paz y el amor que Jesús nos trae reine en todos los hogares. En las celebraciones navideñas la Iglesia nos introduce en el gran misterio de la Encarnación, un misterio que ha determinado la historia de la humanidad. Dios mismo vino a habitar entre nosotros, asumió una naturaleza humana: «Mas cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial» (Gal 4,4-5).

Al asumir todo lo humano, quiso nacer y crecer en una familia. Hoy es un día propicio para contemplar la Sagrada Familia y para reflexionar sobre la familia. Dios nos creó

a su imagen y nos confió la misión de crecer, multiplicarnos y llenar la tierra. Para realizar este plan, el hombre y la mujer se unen en un proyecto común de amor, que está también al servicio de la vida. Este designio de Dios sobre la familia es una vocación, un ideal que requiere entrar con determinación en un camino de conversión del corazón y de búsqueda de la voluntad de Dios. A la vez, se convierte en un testimonio luminoso del amor de Dios y de su presencia en medio del mundo.

En nuestra sociedad da la sensación de que todo va entrando en crisis: la economía, la cultura, la religión, las instituciones, las administraciones; también el individuo, el matrimonio, la familia. La vida continúa, con más o menos ritmo e intensidad, pero es como si sobreviniera una especie de letargo que afecta a amplios sectores. Ca-

da vez se lee menos, se escribe menos, se dialoga menos, se piensa menos, se reza menos; cada vez hay más superficialidad y frivolidad en el ambiente. A este paso, acabaremos vehiculando todos los contenidos y mensajes en videos de minuto y medio o en tuits de 240 caracteres. Gracias a Dios, también hay muchas personas inconformistas que reaccionan, que quieren cambiar las cosas, y eso sucede también en todos los ámbitos.

Una de las enseñanzas más claras que se desprenden de la Navidad es la esperanza. La esperanza que el ser humano necesita y busca de forma directa o encubierta. La esperanza, que no es una mera ilusión, no consiste en alcanzar las expectativas personales, ni responde a los intereses propios. Me refiero a la esperanza que no defrauda, que da sentido, que llena, que conforma un ideal; la esperanza que, en definitiva, es Cristo. La esperanza ha de iluminar nuestros hogares y familias. Las familias han

de ser lugares de esperanza, donde se formen hombres y mujeres libres de verdad, con principios éticos y conciencia crítica, con sentido de responsabilidad en relación a la vida, que luchan por conseguir un mundo mejor y más justo, tal como Dios quiere. Las familias han de educar a los hijos en la fe y en el amor de Dios, transmitiendo los valores humanos y cristianos que pueden dar consistencia a sus vidas y sostener la sociedad.

Contemplamos hoy la Sagrada Familia de Nazaret como ejemplo para nuestras familias. Ellos inspiran a las familias cristianas, y les ayudan a convertirse en células vivas de la Iglesia y de la sociedad. Nos acogemos también a la protección de María santísima y de san José y les encomendamos todas las familias, especialmente las que se encuentran en dificultades. Que ellos nos ayuden a ser transparentes del amor de Dios, y que en todos los hogares reinen el amor y la concordia, la paz y la alegría. Feliz fin de año y feliz entrada del nuevo.